

Cal Brunet / Ca la Maria Teresa Semiano / Cal Cardenyès

Copons

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer de Vilanova, 25, 08289
Emplaçament: A la banda de migdia del nucli urbà i al bell mig del carrer de Vilanova
Alçada: 424m

Coordenades:

Latitud: 41.63568
Longitud: 1.5186
UTM Est (X): 376615
UTM Nord (Y): 4610387

Classificació

Número de fitxa: 08071-10
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle: XVIII
Any: 1776
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 6706110CG7160N
Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dv., 25/04/2014 - 02:00

Descripció

Edifici entremetgeres de planta rectangular, format per dos cossos adossats, amb pati posterior i accés des de l'antiga carretera d'Igualada a Ponts. Presenta la coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal, i una terrassa descoberta orientada al jardí. L'edifici està distribuït en planta baixa, dos pisos i golfes, i presenta la façana principal orientada al carrer de Vilanova. El portal d'accés principal és d'arc de mig punt adovellat, amb els brancals bastits amb carreus de pedra ben escairats. Al costat hi ha un altre portal de grans dimensions i obertura rectangular, amb els brancals fets de carreus i la llinda plana gravada amb la data de construcció, 1776. Al primer pis destaquen dos finestrals rectangulars emmarcats en pedra que tenen sortida a dos balcons exempts amb les llosanes motllurades i les baranes de ferro decorades. Entremig de les dues obertures hi ha una petita fornícula amb l'ampit motllurat, que alberga una imatge religiosa. La composició dels buits d'aquesta planta es repeteix al segon pis, tot i que les obertures es corresponen amb finestres amb els ampits motllurats i sense balcons. Per contra, les obertures de les golfes es corresponen amb quatre petites finestres d'arc de mig punt, unides per un llarg ampit corregut motllurat. La façana està rematada per una cornisa motllurada damunt la que es troba una àmplia barbacana sostinguda amb mènsules de fusta i pedra. El parament presenta un revestiment que imita la pedra, disposat en filades. A la part posterior de la casa, tocant a l'antiga carretera de Calaf, hi ha un petit volum de planta rectangular, destinat a garatge.

Observacions:

Tot i l'any de construcció present al portal rectangular de la planta baixa, probablement la casa va ser reformada durant el segle XX.

Història

A mitjans del segle XVIII, els terrenys on està edificada la casa eren propietat de l'església de Santa Maria de Copons. Aquests incloïen el que actualment es coneix com el Pla de Missa, l'illa de cases compresa entre els carrers d'Àngel Guimerà i de Vilanova, la banda de llevant del carrer de Vilanova (coneguda com el Pla del Rector o la Plana de la Rectoria) i alguns horts de la banda de ponent. Com que l'explotació agrícola de la Plana de la Rectoria no donava prou beneficis i les obres de construcció del nou temple parroquial eren molt cares, el rector mossèn Francesc Felip va sol·licitar permís al bisbe de Vic per poder establir part d'aquestes propietats i així alliberar els terrenys davant la demanda creixent de sòl urbanitzable, com a conseqüència de la bonança econòmica experimentada la vila. Entre els anys 1740 i 1765 foren dotze les parcel·les cedides "a fi y efecte de construir o fer construir y edificar casa" (Muset 2006: 25). Aquestes parcel·les es corresponen amb les cases que actualment comprenen des del número 11 al 39 del carrer. De fet, les cases havien de tenir la façana orientada al carrer de Vilanova i mesurar totes el mateix, "50 palms en quadro" (10m x 10m) que equivalien a dos casals (Muset 2006: 25). Posteriorment, entre els anys 1761 i 1765, les cases es van poder allagar gràcies a "la concessió de la propietat útil d'una nova peça de terra, destinada a corral" (Muset 2006: 25). Tenien la mateixa amplada que les façanes, és a dir, 50 pams, però la profunditat variava en funció de la situació de l'habitatge. En el cas que ens ocupa, la profunditat era de 15 pams. Finalment, l'any 1789 es va donar permís per transformar aquests corrals en cases, quedant així

integrats a la part habitada dels edificis, alhora que també es va permetre annexionar nous patis per la banda posterior. L'edifici és conegut per cal Brunet per que l'anterior propietària es deia Maria Brunet. L'apel·latiu Semiano procedeix del renom amb el que era conegut el pare de la Maria Teresa i Cardenyas era el cognom del seu marit.

Bibliografia

MUÑOZ, Natàlia (2003). "Renoms de Copons: el carrer Vilanova". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 16, p. 17. MUSET I PONS, Assumpta (2006). Carrers i cases de Copons. El creixement urbanístic del S. XVIII. Copons: Ajuntament de Copons, p. 25.

